

444. A lélek-menyasszony Istennel együtt szereti és szolgálja embertársait II. Isteni Ura iránti szeretetből tevékenykedik az emberek üdvösségéért

Imádkozzuk a 111. számú éneket:

*Csodákkal tündöklő Isteni nagy erő, hatalmad elnyomja értelmemet.
De hitem szent fénye, szerelmed törvénye megvilágosítja én elmémet.
Oltáriszentségre, mennyei kenyérre függesztem én szemeimet,
Ővele táplálom én lelkemet.*

Az együtt-szeretés imájában a lélek-menyasszony boldogan meghódol isteni Ura szerelmének törvénye előtt. **A törvénynél is erősebb és nagyobb az az akarat, amely Jézus szent szívében van az emberek szeretésében.** Már a megtestesülés előtt mondja Mennyei Atyám: *Így szóltam. Íme eljövök, Istenem, hogy akaratodat megtegyem.* A Szent Könyv szerzője hozzáfűzi: *Jézus Krisztus testének feláldozásával egyszer s mindenkorra megszentelt minket* (Zsid 10, 7. 10). Jézus egész emberi léte az emberiség megváltása kedvéért megjellegző lett. **Jézus megtestesülése tehát az emberiség iránti szeretetből fakadt.** De ez az emberek iránti szeretés a Mennyei Atya iránti szeretetéből ered. A lélek-menyasszony – aki mindenben egy akar lenni Isten Urával – akkor boldog, hogyha részt vehet annak minden tervében, tevékenységében. Ezért mondogatta már a Zsoltáros szavát: *Kész az én szívem, Uram, kész az én szívem!* Most pedig azt a készséges szívet a szerelmes szív szeretetével nyújtogatja isteni Ura felé, mondván: *Kész az én szívem, Uram, hogy megtegyem a Te szent akaratodat!* (Zsolt 39, 9). Végül is az Istennel élt élet-egysége miatt ez a készség nem csupán a lélek-menyasszony irányulása, hanem isteni Ura szívdobbanása is benne van ebben a készségben. A lélek-menyasszony, vagyis ez az Istennel egyesült imádkozó lélek egyre jobban eljutott arra az ima-állapotra, hogy **áthatotta a szívét az isteni szeretet lüktetése.** Egyrészt tehát a Mennyei Atya felé, másrészt pedig az embertestvérek felé. Nyilván, hogy egy lélek bármennyire is egyesül isteni Urával, megtartja a személyiségét, megtartja a maga mivoltát, és ezért tehet ilyen vallomást: **„Uram, Istenem, szívem gyönyörűségét találja akaratod teljesítésében.”**

Minél tovább vannak együtt Isten és a lélek a szeretetben, annál mélyebb ez a szeretés.

Minél mélyebb a szeretet közös élménye Isten és a lélek között, **annál nagyobb** a lélek-menyasszonynak a **gyönyörűsége.** Isteni Ura arcára tekintve látja Jézus szíve irányulását az emberek üdvössége érdekében. Isten ugyanis szívesen közli az Ő szeretete titkát a választottaival.

I. Isten Szent Pálon keresztül így tanít

Szent Pál is beszél egy titokról, mely századok és nemzedékek óta rejtve volt, amelyet Isten most kinyilatkoztatott szentjeinek. Velük akarta közölni Isten, micsoda fölséges gazdagságot rejt a pogányok számára ez a titok, tudniillik: ***Krisztus bennetek a megdicsőülés reménye.*** *Mi Őt hirdetjük, intünk és teljes bölcsességgel oktatumk minden embert, hogy Jézus Krisztusban tökéletessé tegyünk mindenkit. Ezért fáradok és küzdök az Ő erejével, amely hatásosan működik bennem* (Kol 1, 27-29).

Az Úr tehát nemcsak kiválasztott apostolával, Szent Pállal akarta ezt közölni, nemcsak a 12-vel, hanem mindazokkal, akiket az Ő isteni barátságába fogadott, akiket szíve mélységes szeretetének titkába beavatott. Krisztus a megdicsőülés reménye az emberek számára, vagyis az isteni élet dicsőségében való részvétel lehetősége. Nemcsak az apostolnak, de a lélek-menyasszonynak is **minden vágya:**

– hogy isteni **Ura** eme nagy **szeretetét hirdesse,**
– hogy minden embert **erre oktasson,**
– hogy **minden embert tökéletessé tegyen Jézus Krisztusban.** Nem a maga erejével, hanem isteni Ura hatalmával. Ha Szent Pál azt mondja: – *Adja meg nektek dicsőségének gazdagsága szerint, hogy Szentlelke által megerősödjétek belső emberré, és a hit által Krisztus lakjék a szívetekben! Verjétek gyökeret és alapot a szeretetben!* (Ef 3, 16-17) –, akkor a lélek-menyasszony is ezt kéri: Isteni Ura adja meg, hogy az embertestvérek belső emberré erősödjenek! Ne csak kívül éljenek e-világ vonzásának engedve, hanem sokkal inkább belül, a lelkük mélyén lakó **Isten vonzásának engedelmeskedjenek! Ez a belső ember az, akiben a hittel Krisztus lakik.** A lélek-menyasszonynak is ez a gyönyörűsége: Őbenne Krisztus lakik, ő pedig isteni Urában. A lélek-menyasszony tehát mindent szívesen megtesz azért, hogy az emberek növekedjenek az üdvösségre való eljutás útján, s azon előrehaladjanak. A lélek-menyasszony vágya – amelyet a kinyilatkoztatott igazságokban, a Szentírásban közöl velünk Isten: – Jézus Krisztusban tökéletessé tenni minden embert! Vagyis hogy a többi ember is egyre jobban beletestesüljön, belelelkesüljön Krisztusba, a mi isteni Urunkba! Ezért azután nem sajnálja a fáradságot, a küzdelmet. Minden tevékenységében egyre jobban tudja: *Krisztus szeretete sürgeti őt* (2 Kor 5, 14). Krisztus rajta keresztül is meg akarja szentelni az embertestvéreket.

A lélek-menyasszony az emberek megszentelése művében sokat tanul a nemzetek apostolától, Szent Páltól. Ha Szent Pál mondhatja: – *Akarom, hogy mondjátok ti, tudniillik kolosszei hívek, hogy mekkora küzdelmem van értetek, meg a laudíceaiakért, és mindazokért, akik személyesen nem ismernek. Szívükben megerősödvé és szeretetben egyesülve eljussanak a teljes megértés minden gazdagságára, Isten, az Atya titkának, Jézus Krisztusnak a megismerésére! Benne rejlik a tudomány és a bölcsesség minden kincse* (Kol 2, 1-3) –, akkor a lélek-menyasszonynak is ez lesz a stílusa. Küzdelme van a hívekért. Nem baj, hogyha személyesen nem ismeri őket. Nem baj, hogyha azok sem ismerik azt, aki értük imádkozik, és küzd Isten országának, Isten uralmának az elérkezéséért. **Elégséges, ha a Mennyei Atya látja az istenszerető léleknek ezt a küzdelmét. Akkor ugyanis Isten atyai szeretettel segíti ezt a küzdelmet.** Isteni mindenhatóságával hatékonyá teszi a lélek-menyasszony embert mentő munkáját. Hiszen Ő az, aki szívesen feltárta atyai akaratának a titkát, amellyel Egyszülött Fiában megismeri önmagát, és kettejük lelkében, a Szentlélekben szeretik egymást. A Mennyei Atya nemcsak **szívesen veszi, amikor Egyszülött Fiának jegyese ennyire részt akar venni az embermentés művében, hanem segíti is.** Talán profán kifejezés: – Isten és a lélek-menyasszony **egy húron pendülnek** –, de a lényegét jól megvilágítja. Szébb az a hasonlat: Isten és a kiválasztott lélek **együtműködnek.** A lélek-menyasszony kicsi szíve **rárezonál** isteni Ura nagy szíve hangzatára, amellyel a Mennyei Atyát szereti, és amellyel az embertestvéreket szereti. A lélek-menyasszony is éppen ezt akarja. **Minél jobban megismeri Jézus Krisztust, az Ő isteni Urát, annál jobban a Mennyei Atya a titkának a birtokába jut, hiszen Isten titka az az akarás, amellyel az embereket az üdvösségre, vagyis a Vele való szentháromságos szeretetközösség gyönyörűségébe akarja vonni!** Ezért mondta az apostol: *Krisztus bennetek a megdicsőülés reménye.*

A lélek-menyasszony az emberek üdvösségén munkálkodó tevékenységének megvan a – mondjuk így: – forráskönyve. Szent Pál apostolnál a lélek-menyasszony is megismerte a módot, hogyan kell neki is tevékenykednie. Szent Pál így mondja: *Ha testben távol is, de lélekben köztetek vagyok, és örülök, hogy a köztetek uralkodó rendet, és a Krisztusba vetett hitetek szilárdságát láthatom* (Kol 2, 5). A lélek-menyasszony is **lélekben közel van azokhoz, akik az ő isteni Urát segítségül hívják.** Ahová a doktor úr kell, hogy menjen első segílyt nyújtani, oda

elmegy vele az asszisztensnő is. Itt pedig a lélek Orvosáról van szó. A lélek orvoslását elősegítő Mesternek, Gyógyítónak a társáról, aki nemcsak munkatársa, hanem életének valódi társa, egy isteni Urával.

Ezt a mennyei Orvost segítő lélek-menyasszonyt lelkesíti az a hittitok is, amelyet szintén Szent Pál apostol fogalmazott meg: *Benne, tudniillik Krisztusban lakik testileg az Istenség egész teljessége, és ti benne lettetek ennek a teljességnek részesei* (Kol 2, 9-10). Amikor tehát a lélek-menyasszony tevékenykedik az emberek gyógyításában, a lelkek üdvözítésének munkájában, akkor nagyon jól tudja, hogy mindig az ő isteni Ura, ez a mennyei Orvos van előtérben. Mivel ő már egészen egy az Úrral, szívesen részt vesz annak embert mentő, embereket üdvözítő tevékenységében. **Minél több embert segít ez az isteni Megmentő szerető lélek-társa az üdvösségre, a gyógyulásra, annál boldogabb lesz.** Mert hiszen ő annyira jól tudja a receptet: *Neki kisebbednie kell, isteni Urának pedig növekednie!* (Jn 3, 30).

Az emberek gyógyítása művében is ez az isteni Orvos van előtérben. Boldogan látja a Lélek-orvosban az isteni Erő áradását, hiszen itt a földön is, **aki csak hozzáért Jézushoz, vagy akire csak árnyéka vetődött, meggyógyult** (vö. ApCsel 5, 15). Jézus mennyei életében is megmarad ez a gyógyító-stílus. Az Ő isteni mivolta keresztülragyog emberi mivoltán.

A mentőorvosra váró betegnek az a néhány perc is olyan hosszú időnek tűnik. Azonban a tény, hogy a Mentőorvos elindult, nemsokára itt lesz, s ez reménnyel tölti el az orvoslásra szoruló embert. Jézus is mondta: *„Kis idő, és viszontlátok engem”* (Jn 16, 16), de addig is, amíg a Mentőorvos meg nem érkezik, telefonon már biztatóan szól: *„Kitartás, nemsokára ott leszek!”* A mi isteni Megmentőnk is üzeni a Szentírás tanításával, az Egyháznak a közreműködésével a lélek-menyasszony – mondjuk így: – titkárnoi tevékenységével üzenetet ad: *„Meg fogsz erősödni belső emberré! Meg fogsz gyógyulni, csak higgy, higgy abban, hogy én meg tudlak téged menteni!”* Ez a bennem való hit azt eredményezi, **hogy én, a te Urad Istened egyre jobban benned fogok lakni, a szívedet meg fogom gyógyítani** isteni vérátömlesztés és életadó, életmentő tevékenységem segítségével! (vö. Ef 3, 17).

II. Lisieux-i Szent Teréz tanítása

Most nézzünk még egy másik szentet, aki Szent Pálhoz hasonlóan kiválasztott lélek volt, akiben az isteni Úrnak kedve telt. A Gyermek Jézusról nevezett Lisieux-i Szent Teréz tanítja:

„Imádságomban megértettem, hogy az Egyháznak szíve is van, és ez a szív szeretettől lángol. Megértettem, hogy egyedül a szeretet serkenti cselekvésre az Egyház tagjait. Megértettem, hogy egyedül ez a szeretet serkenti cselekvésre az Egyház tagjait, de ha kihalna ez a szeretet, akkor az apostolok sem hirdetnék azután már tovább az evangéliumot, a vértanúk sem ontanák már tovább a vérüket. Teljesen beláttam és megértettem,

- hogy **a szeretet magába foglal minden hivatást,**
- hogy a szeretet **minden,** és
- hogy a szeretet **összekapcsol** minden kort és helyet, egyszóval:
- hogy a szeretet **örök!”**

(Önéletrajzának ezt a részét idézi a *Katolikus Egyház Katekizmusa* is a 823-os szám alatt KEK 177. o.)

Lisieux szentje nem olyan aktív utazó apostol, mint Szent Pál, vagy Xavéri Szent Ferenc, a missziók védőszentje. Az Egyház azonban ezt a karmelita apácát is a missziók védőszentjének nyilvánította, mert ezzel is akarja tanítani azt a nagy igazságot: Nemcsak úgy lehet embereket összekapcsolni Istennel, hogy **az embereknek Istenről beszélünk,** hanem úgy is, hogy **Istennek**

az emberekről szólunk. Ez a **közbenjáró imádság** ereje. Ez a lélek-menyasszony tevékenységének a titka, amely tevékenység az emberek megszentelésére irányul, hogy az emberek egyre jobban belemerüljenek a szentháromságos egy Isten életébe. Ezt a karmelita apácát az Egyház egyháztanítónak is nyilvánította, mint olyan hiteles személyt, akinek a tanítása az evangéliumból fakadt. Akinek az **életében a Krisztustól hozott örömhír lobog fel.** Ilyen bölcs belátás az, amellyel Lisieux szentje észrevette: **nem az számít, hogy ki hol van,** melyik országban vagy városban, kolostorban vagy családi házban, **hanem a szeretet számít!** Az a szeretet, amely **az ember szívéből Isten felé irányul, és Isten szívéből az ember felé.** Ez a szeretet **kapcsolja össze az embereket egymással,** illetve az embereket **Istennel.** Ezt a nagy bölcsességet tehát meg kell mindenkinek ismernie! A lélek-menyasszony **vágya** az, hogy **ez az igazság eljusson az emberekhez.** Milyen érdekes ez a gondolat, amely egy kontemplatív zárdában szemlélődő életet folytató szerzetesnővér lelkében fogalmazódott meg az imádságos cellájában, és az egész világon közismertté lett. De ha minden esetben nem is terjed el egy-egy ilyen szerelmes vallomás a lélek-menyasszony szívéből az emberek között, Isten világában akkor is érvényesül. **A gyémánt a sötétben is ragyog,** még ha nem is látják az emberek. A mágnes erőtere akkor is érvényesül, hogyha az emberek nem is vesznek róla tudomást. **A lélek-menyasszony minden gyémántnál ragyogóbb szíve, és minden mágnesnél hatékonyabb erőtere kihatással van az emberekre!**

III. Keresztes Szent Pál tanítása

Nézzük tovább ezt a gondolatot! **Kovács Jenő:** *A keresztény életeszmeny* című könyvében írja: „Keresztes Szent János szerint **a lelki éjszakának időtartalma és áldásos volta elsősorban attól függ, mennyi a lélekben az erő és az életrevalóság, hogy mindent el tudjon vállalni Krisztusért.** (28. oldal).

A lélek-menyasszony – aki már átment a test és a lélek megtisztító éjszaka ima-szakaszán –, megtanulta, hogy **az ember jellegzetes állapota a hősies erő.** Nem de-koncentrált, nem szétomlás jellemzi az állapotát, hanem az összeszedettség. A lelki erők koncentráálódtak, mert a lélek-menyasszonynak már csak **egy vágya van: az, hogy isteni Ura tetszésére tudja alakítani az életét.** Ebben az éjszakában az aszkézis szakasza után Isten volt az, Aki elkezdte alakítani kis menyasszonya lelki életét,

- hogy az **Ő isteni képmása szerint alakuljon,**
- hogy a belső világában egyre inkább eluralkodják Isten,
- hogy az ember erői és képességei fölött **egyre jobban Isten uralkodják!**

Ez a gyönyörű fejlődés, amely már nem emberi erőből, hanem **Isten ajándékából** valósult meg, cselekedetekben oldódik fel.

A cselekvés az a titokzatos koncentrációs pont, amely körül **a lélek kikristályosodása megindulhatott.** Ő már szüntelenül Isten parancsai szerint akar élni és cselekedni, ahogyan ezt Nazianzi Szent Gergely fogalmazta (meg): Ha a teológus, az az Istent befogadó, más szóval misztikus akarsz lenni, **járj Isten parancsai szerint!** (*Szónoklat* 20, 12).

A lélek-menyasszony már Isten parancsai szerint élve megtapasztalhatta azt, hogy valami sajátos **isteni erő gyulladt fel benne.** Ez megvilágítja és beragyogja nemcsak az ő életét, hanem a körülötte élők, vele kapcsolatban levőknek az életét is (vö. 28. 29. 32. 34. oldal).

IV. Zimányi Sándor áldozópap megfogalmazása

Más katolikus szerzők is foglalkoznak ezzel a csodálatos aktív élettel. Zimanyi Sándor áldozópap: *Verjetek gyökeret benne!* (vö. Kol 2, 7) című könyvében írja: „A Krisztussal azonosult életünk annak a hittételnek eleven megvalósulása, hogy a megszentelő kegyelemmel a Szentháromság lakást vesz a szívünkben. Állandóan hat a lelkünkre, és így nekünk **át kell adnunk magunkat a Szentháromság irányításának!** A kegyelem tesz bennünket Krisztus Titokzatos Testének tagjaivá. Egybefűz Krisztussal és Titokzatos Teste tagjával.

A **feladat** tehát elsősorban az, hogy az imádkozó lélek **szeretettel foglalkozzon isteni Vendégével! Beszélgessen Vele, Őt hallgassa, szeresse és kövesse!** Itt már nem elégséges a baráti kapcsolat, hanem **egészen egybe kell épülnünk Jézussal! Sőt, azonosulnunk Vele,** amint ezt a lelkünkben lakozó Szentlélek sugallja, és végre is hajtja. Egybe kell nőnünk Ővele, mint ahogyan a test egy a fejjel. Vele egygyé kell válnunk, mint akik csontjából és húsból vagyunk! (Vö. Ef 5, 6). Ez azt jelenti, hogy állandóan Jézusra nézhetünk, benne gyönyörködhetünk, Őt mintázhatjuk. Szükségképpen Hozzá is alakulunk! Ő akarja megélni újból a saját életét miáltalunk és bennünk. Tehát **rajtunk keresztül Ő akar szeretni, engedelmeskedni, jót tenni, Istent dicsérni és az embereket Istennel összekötni!** Ha az Ő erényeit magunkra öltöttük, akkor megfigyelhetjük Krisztus meleg és bensőséges életét a Szentháromságban. Krisztus ezt az életét is továbbéli bennünk és általunk. Arra **segíti a Vele azonosuló lelket, hogy Vele együtt belemerüljön az Atya és a Szentlélek szeretésébe és imádásába!** Ennek nyomán a lélek-menyasszony együtt van isteni Urával, és isteni Urán keresztül az Atyával. Ezt az egységet pedig közvetlenül a Szentlélek irányítja, Aki szintén egyesíti a lélek-menyasszonyt önmagával, de a Fiúval is, meg az Atyával is. A léleknek ez az egyéni felemelkedése Istenhez kihatással van a többi emberre is. Aki a lélek-menyasszonnal találkozik, az az ő Urával, Krisztussal is találkozik. A lélek ugyanis egybenőtt Krisztussal.

A **lelki élet célja: teljes egység Krisztussal,** és rajta keresztül **a Szentháromsággal** és egymással, **az embertestvérekkel.** Ezt Szent Pál így fogalmazza meg: *Mi is gyöngék vagyunk Benne, de a Lélek erejéből élünk Vele együtt értetek!* (2 Kor 13, 4). A teremtő, a megváltó és a megszentelő Isten célja: az embert az Ő isteni életében, boldogságában részesítse. Isten bennünk lakozásának dogmája az Istennel való élet mérhetetlen távlatait bontakoztatja ki bennünk. A lelki élet nagyszerű lehetősége: **Isten bennünk él, és mi Őbenne!** Ez nem egymás mellettiség, hanem **szoros belső életegység.** Isten kegyelme Jézusba építi lelkünket, és egybeköt a Szentháromsággal. Nemcsak a lélek-menyasszonyt, hanem mindazokat, aki számára fontosak. Így az életünk már nem lesz pusztán valami emberi erőfeszítés, csak valami emberi tökéletesség felé törekedés, hanem Isten ereje nyilvánul meg mibennünk, az ő saját életének kibontakoztatására. **A lélek-menyasszony Úr Jézus Krisztust öltötte magára. Benne, Vele és általa él** (vö. ApCsel 17, 28), és **azt akarja, hogy Krisztus többi testvére is ebbe a szentháromságos szeretet-közösségbe tartozzék,** amelyben az Atya, a Fiú és a Szentlélek az embereken is működik. Az embereket is inspirálja, segíti, magába építi és megszenteli. Erről mondja Szent Pál: *Igazságban fogunk élni, és szeretetben, vagyis a Szentlélekben teljesen egybe fogunk nőni a Fővel, Krisztussal* (Ef 4, 15). A lélek-menyasszony léte egész mivoltával kiáltja Szent Pál szavait: *Ne úgy éljétek, mint a pogányok, akik hiábavalóságokon járatják az eszüket. Sötétség borul elméjükre, és elidegenedtek az istenes lélettől* (Ef 4, 17-18), hanem **újuljatok meg gondolkodásotok szellemében, és öltsetek magatokra az új Embert,** aki Isten hasonlóságára tiszta igazságban és szentségben alkotott teremtmény! (vö. 44-55. oldal).

A lélek-menyasszony hivatása tehát: isteni Ura kegyelmével együttműködve a világot az evangélium rendje szerint alakítsa!

Ahogy a szülő is akkor boldog, amikor látja, hogy gyermekei az igazság útján járnak, az életszentség cselekedeteit termik; a lélek-menyasszony boldogságához is hozzátartozik: Isten kegyelme egyre jobban eluralkodik a világban. Az Egyház, mint jó anya, ezért fohászkodik így: „Üdvözítő Istenünk, hallgass meg minket, add, hogy Világosságodat kövessük, és igazságodért munkálkodjunk, és Belőled újjászületve, mint a Világosság fiai tanúságot tegyünk Rólad az emberek előtt!” (*Az imaórák liturgiája I. szerda reggeli dicséret, könyörgés*).

A lélek-menyasszony tehát – aki belül **lángol**, aki már a Világosság gyermeke – ezt **az isteni Fényt akarja tovább sugározni. Másoknak is világítani akar**, hogy mások is befogadják azt az isteni Világosságot, az igaz ismeretet Istenről. Hogy mások is még jobban elkezdjenek belül lángolni Isten szeretetétől, amely az ő lelkükben is annál jobban fellobog, minél jobban őket is éri ez az isteni szeretet.

Ha a politikusoknak szabad úgy fogalmazniuk: **A kis Magyarország nagyot álmodik**, mert a szépre és a jóra, az igazra, becsületesre törekszik; akkor a lélek-menyasszonynak is szabad még nagyobbra szítania a vágyát. **Isten szeretete majd egyre jobban betölti a világot!**

Befejezésül imádkozzuk a 113. számú éneket:

*Édes Jézus, Neked élek,
Édes Jézus, Neked halok,
Életemben, halálomban,
Édes Jézus, Tied vagyok!*